N°. 208. 1859.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentiën is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

VRIJDAG 2 SEPTEMBER.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad *n*°. 94.) *WET van den* 20*sten Augustus* 1859, *betreffende het verleenen van pensioen en onderstand aan schippers, loodsen, loodskweekelingen en hulploodsen bij de loodsdienst voor zeeschepen, mitsgaders aan hunne weduwen en kinderen.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat bij de wet behoort te worden geregeld het verleenen van pensioen en onderstand aan schippers, loodsen, loodskweekelingen en hulploodsen bij de loodsdienst voor zeeschepen, mitsgaders aan hunne weduwen en kinderen,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. Ten laste van den Staat wordt pensioen of onderstand verleend aan schippers, loodsen, loodskweekelingen en hulploodsen bij de loodsdienst voor zeeschepen, mitsgaders aan hunne weduwen en kinderen, in de gevallen, onder de voorwaarden en naar de regelen, bij deze wet bepaald.

Iste AFDEELING.

Van de pensioenen en onderstanden der schippers, loodsen, loodskweekelingen en hulploodsen.

Art. 2. De schippers en loodsen hebben regt op pensioen:

a. ter zake van *langdurige*, dat is *dertigjarige dienst*, met *vijf en vijftig jaren* ouderdom, mits zij niet meer tot de loodsdienst geschikt zijn. Het volle pensioen wordt alsdan toegekend.

b. ter zake van *verwonding* of *verminking*, *ziels- of ligchaamsgebreken*, in de uitoefening der loodsdienst bekomen, of veroorzaakt door gevorderde of bevolen, het loodsmansberoep betreffende diensten, voor zoover die verwonding, verminking of gebreken den belanghebbende tot de verdere waarneming van de loodsdienst voor *altijd* ongeschikt maken, en hem tevens *voortdurend geheel* buiten staat stellen om door handenarbeid in zijn levensonderhoud te voorzien. Het volle pensioen wordt alsdan toegekend.

Zoo de belanghebbende niet buiten staat geacht wordt om door handenarbeid in zijn levensonderhoud te voorzien, dan wordt bij een diensttijd van *twintig jaren*, of daar beneden, het pensioen op twee derden van het geheel gesteld. Voor elk jaar dienst boven de *twintig jaren* wordt het met een dertigste van het geheel verhoogd, tot het volle pensioenbedrag zal zijn bereikt.

De loodskweekelingen en hulploodsen hebben almede regt op pensioen in de gevallen bij deze paragraaph omschreven. De laatstvoorgaande alinea is op hen niet toepasselijk.

c. ter zake van *ongeschiktheid* tot de verdere waarneming van de loodsdienst door ziels- of ligchaamsgebreken, hoezeer ontstaan door andere oorzaken dan die in § *b* vermeld, doch niet het gevolg van eigen moedwillige handelingen, of ongeregeld gedrag; mits de belanghebbende een diensttijd van niet minder dan *tien jaren* hebbe. In dit geval wordt de helft van het volle pensioen toegekend, en voor elk jaar dienst boven de *vijftien jaren* een dertigste van het volle pensioen daarenboven, tot dat het volle bedrag daarvan zal zijn bereikt.

d. ter zake van *zestigjarigen ouderdom*, ofschoon geen *dertig jaren dienst* hebbende, voor zooveel de belanghebbende, uit hoofde van dien leeftijd, tot de verdere waarneming van de loodsdienst ongeschikt is geworden. Voor elk jaar dienst wordt een dertigste van het volle pensioen berekend.

Art. 3. Een op pensioen gestelde schipper, loods, kweekeling of hulploods, meer dan drie door hem in wettig huwelijk verwekte kinderen beneden den leeftijd van zestien jaren hebbende, ontvangt boven zijn pensioen, voor het vierde en ieder volgend kind, dat den leeftijd van zestien jaren nog niet heeft bereikt, een onderstand van *tien gulden* 's jaars.

Art. 4. Voor de regeling van het krachtens de tegenwoordige wet te verleenen pensioen komt in aanmerking de tijd doorgebragt:

a. bij 's Rijks loodsdienst voor zeeschepen, vóór en na de invoering dezer wet:

1e. als schipper en loods;

2e. als loodskweekeling en hulploods, mits onmiddellijk gevolgd door eene aanstelling tot loods of tot schipper;

b. bij de gemeentelijke binnenloodsdiensten, vermeld in art. 20 der wet tot regeling van de loodsdienst voor zeeschepen;

c. in rijks-militaire en burgerlijke dienst, vóór en na de invoering dezer wet, mits de belanghebbende *binnen een jaar*, nadat hij uit die militaire of burgerlijke betreking in dienst van het Rijk is ontslagen, bij de loodsdienst is geplaatst.

Diensten bij het loodswezen beneden den ouderdom van *twintig jaren* verrigt, mitsgaders tijdelijke diensten, komen bij de regeling van het pensioen niet in aanmerking.

Art. 5. Wanneer de bij §§ *b* en *c* van art. 2 bedoelde verwonding, verminking, ziels- of ligchaamsgebreken, ter zake waarvan de belanghebbende reeds op pensioen is gesteld, hem later in zoodanigen toestand brengen, als op grond waarvan hij, bij zijne verwijdering uit de dienst, regt op hooger pensioen zoude gehad hebben dan aan hem is verleend; of wel wanneer hij later meerder dienstjaren mogt kunnen doen gelden dan waarnaar zijn pensioen is geregeld, wordt hij in het genot van dat hooger pensioen nog gesteld, mits de aanvrage daartoe binnen den tijd van een jaar nadat het pensioen heeft aangevangen, aan het Departement van Marine zij ingezonden.

Die verhooging gaat in, bijaldien zij wordt verleend op grond dat de bekomen verwonding of gebreken verergerd of toegenomen zijn, met den dag waarop de aanvraag bij gemeld departement is ontvangen; en voor het geval zulks plaats heeft op grond van meer dienstjaren, met den dag volgende op dien, waarop hij uit de loodsdienst is ontslagen.

Art. 6. De oorzaak, de aard en de gevolgen van de verwonding, verminking, ziels- of ligchaamsgebreken, die regt op pensioen geven, moeten bij geneeskundig onderzoek zijn erkend en bevestigd door een certificaat van een bevoegd genees- of heelkundige, daartoe termen zijnde, door Onzen Minister van Marine aan te wijzen.

IIde AFDEELING.

Van de pensioenen en onderstanden der weduwen en kinderen van schippers, loodsen, loodskweekelingen en hulploodsen.

Art. 7. Regt op pensioen wordt toegekend:

a. aan de weduwen van schippers en loodsen, alsmede aan de weduwen van loodskweekelingen en hulploodsen, wier mannen in en door gevorderde of bevolen, het loodsmansberoep betreffende diensten omgekomen, of aan de onmiddellijke gevolgen daarvan binnen het jaar zijn overleden. Het volle pensioen wordt alsdan toegekend.

b. aan de weduwen van schippers en loodsen, wier mannen *niet* onder de voormelde omstandigheden zijn overleden, wanneer zij tijdens hun overlijden minstens *tien jaren* dienst telden, reeds in het genot van pensioen waren gesteld, of daarop regt verkregen hadden.

In dit geval worden twee derden van het volle pensioen toegekend en voor elk jaar dienst van den overledenen echtgenoot boven de twintig jaren, een dertigste gedeelte van het volle pensioen daarenboven, tot dat het volle bedrag daarvan zal zijn bereikt.

De voornoemde bepalingen zijn niet toepasselijk op weduwen, wier huwelijk is voltrokken na de dienstverrigting, welke *binnen het jaar* den dood van haren man ten gevolge heeft gehad, of nadat haar man in het genot van pensioen was gesteld.

Art. 8. Aan de vrouw of kinderen van een loodsschipper, loods, loodskweekeling of hulploods, in de uitoefening zijner dienst vermist, kan *tijdelijk* een onderstand worden verleend, welke evenwel het bedrag van het pensioen of den onderstand, waarop zij of de kinderen regt mogt hebben, niet zal te boven gaan.

Deze onderstand vangt aan met den dag, volgende op dien der laatste tijding van het in leven zijn des vermisten persoons.

Art. 9. De weduwen en kinderen, na te laten door hen die als gewezen schippers en loodsen bij de loodsdienst voor zeeschepen tijdens de invoering van deze wet reeds op pensioen waren gesteld, of daarop regt verkregen hadden, genieten het pensioen of den onderstand, naar de regelen bij deze wet bepaald.

Art. 10. Wanneer de schipper, loods, loodskweekeling of hulploods, wiens weduwe naar de bepalingen van art. 7 regt op pensioen zoude hebben gehad, geene weduwe, maar kinderen achterlaat, geboren uit een wettig huwelijk, voltrokken vóór de dienstverrigting, welke binnen het jaar den dood van den echtgenoot heeft ten gevolge gehad, of vóór dat deze in het genot van pensioen was gesteld, wordt aan die kinderen, zoolang zij beneden den ouderdom van zestien jaren zijn, een onderstand verleend, ten gelijken bedrage als het pensioen dat aan de weduwe zou zijn toegekend geworden.

Zoodra *één* der kinderen ophoudt geregtigd te zijn tot onderstand, gaat zijn aandeel over op de overig blijvende regthebbende kinderen.

Slechts *één* kind nalatende of overblijvende, zal het geregtigd zijn tot de helft van het pensioen, dat aan de weduwe zou zijn toegekend geworden, en het genot daarvan hebben tot den leeftijd van volle zestien jaren.

Art. 11. Eene op pensioen regt hebbende weduwe ontvangt boven haar pensioen een onderstand van *tien gulden* 's jaars voor elk kind beneden den leeftijd van zestien jaren, gesproten uit een wettig huwelijk met dengene, door wiens overlijden zij regt op pensioen bekomen heeft.

Art. 12. Aan kind of kinderen, geboren uit het wettig huwelijk eener weduwe, in het genot van of regt hebbende op pensioen, wier overleden man, op de wijze als in art. 7 is omschreven, het leven had verloren, gepensioneerd was of regt had op pensioen, wordt, bij hertrouwen of

overlijden der moeder, op de wijze als in de artt. 10 en 11 is bepaald, onderstand toegekend.

Art. 13. Ingeval de schipper, loods, loodskweekeling of hulploods, die op eene wijze als bij art. 7 is omschreven, het leven heeft verloren, regt had op of in het genot was van pensioen, behalve eene weduwe, ook kind of kinderen, door hem in vroeger huwelijk verwekt, achterlaat, wordt het aan de weduwe toe te kennen pensioen, zoolang dat kind of die kinderen in de omstandigheden verkeeren, op grond waarvan zij krachtens de bij artt. 10 en 11 vastgestelde bepalingen tot onderstand geregtigd zijn, op naam en ten behoeve van de weduwe voor de helft, en van gemeld kind of kinderen voor de wederhelft verleend.

Van den dag, dat het kind of de kinderen ophouden tot onderstand geregtigd te zijn, wordt de weduwe ook in het genot van het daardoor vrijvallend gedeelte van het pensioen gesteld.

Bij overlijden van de weduwe, of wanneer zij hertrouwt, gaat de door haar genoten helft over op de kinderen, voor zoover zij krachtens de bij artt. 10 en 11 vastgestelde bepalingen nog tot onderstand geregtigd zijn.

Art. 14. Eene weduwe, hertrouwd, doch op nieuw weduwe geworden, en krachtens haar tweede of nader huwelijk tot rijkspensioen, hetzij burgerlijk of militair, niet geregtigd, treedt weder in het genot van haar vorig pensioen, gerekend van den dag, volgende op dien waarop haar laatste echtgenoot is overleden, of waarop later het rijkstractement of pensioen, waarvan laatstgemelde in het genot mogt zijn geweest, heeft opgehouden.

Ingeval er kind of kinderen uit vroeger huwelijk, krachtens artt. 11, 12 en 13 in het genot zijn van onderstand, wordt de weduwe niet eerder in haar vorig pensioen hersteld dan met den dag, volgende op dien waarop de onderstand, aan het kind of de kinderen toegekend, heeft opgehouden.

IIIde AFDEELING.

Algemeene bepalingen.

Art. 15. De belanghebbende, die op grond van de bepalingen dezer wet verlangt pensioen te bekomen, zendt de aanvraag daartoe in aan het Departement van Marine, hetwelk, voor zooveel het daartoe termen vindt, aan Ons het vereischte voorstel doet.

Ook zonder dat daartoe aanvraag wordt gedaan, behouden Wij Ons voor, aan schippers, loodsen, loodskweekelingen en hulploodsen pensioen toe te kennen.

Art. 16. De pensioenen en onderstanden worden, op voordragt van het Departement van Marine, door Ons bepaald.

Van de gronden, waarop het pensioen of de onderstand is verleend, wordt in Ons besluit melding gemaakt.

Jaarlijks wordt bij de indiening der begrooting van staatsuitgaven aan de Staten-Generaal overgelegd eene lijst van de sedert de indiening der vorige begrooting verleende pensioenen en onderstanden.

Die lijst wijst aan:

a. de namen der gepensioneerden of onderstand genietenden:

b. hun ouderdom, woonplaats en laatste dienstbetrekking;

c. de gronden waarop het pensioen of de onderstand is verleend;

d. de artikelen der wet, krachtens welke het pensioen of de onderstand is verleend;

e. het bedrag van het pensioen of den onderstand.

Art. 17. Wanneer de rangschikking van eenen schipper of loods, hetzij onder de zeeloodsdienst, hetzij onder de binnenloodsdienst, en mitsdien de berekening van het aan hem, zijne weduwe, kind of kinderen toe te kennen pensioen, aan twijfel onderhevig mogt zijn, wordt, op voordragt van het Departement van Marine, voor elk bijzonder geval, door Ons beslist.

Art. 18. Als vol pensioen wordt voor elke betrekking vastgesteld het navolgend bedrag.

Bedrag van het jaarlijksch pensioen van:

Rang of betrekking.	schippers, loodsen, loodskweekelingen en hulploodsen.	weduwen en kinderen.
Schipper der 1ste klasse (zeedienst).	f 300	f 180
Schipper der 2de klasse (afhaaldienst en binnendienst)	210	120
Zeeloods	270	180
Loods naar zee Binnenloods	210	120
Loodskweekeling Hulploods	150	75

Art. 19. Het pensioen neemt aanvang:

a. voor schippers, loodsen, loodskweekelingen en hulploodsen, met den dag volgende op dien van het eervol ontslag, behoudens het bepaalde bij art. 5;

b. voor de weduwen, met den dag volgende op dien van het overlijden van haren man, of deze tijdens het overlijden pensioen genietende, met den dag volgende op dien waarop dat pensioen ophoudt.

Wanneer de aanvraag om pensioen niet *binnen een jaar* nadat het regt daarop was verkregen is ingezonden, zal het eerst ingaan met het vierendeeljaars, volgende op dat waarin de aanvraag is geschied.

Wanneer de aanvraag niet *binnen vijf jaren*, nadat op het pensioen regt was verkregen, mogt zijn ingediend, vervalt dat regt.

De bepalingen van dit artikel omtrent de weduwen zijn ook toepasselijk op den onderstand der kinderen.

Art. 20. Vervolging wegens misdaad schorst het verleenen van pensioen of onderstand.

Het regt op beide gaat, ook voor de na te laten betrekkingen, verloren: door ontslag uit de dienst op eigen aanvrage, wanneer deze niet gegrond is op de bepalingen, in art. 2 vermeld; door het eigendunkelijk verlaten van de dienst; door verwijdering uit de dienst wegens lijf- of onteerende straf; uit hoofde van aanhoudend wangedrag, onzedelijkheid, onbekwaamheid, merkelijke achteloosheid in de waarneming der dienstpligten, of zoodanige andere misdragingen, welke het ontslag uit de dienst ten gevolge hebben gehad.

De weduwe heeft geen regt op pensioen wanneer, tijdens het overlijden van den echtgenoot, scheiding van tafel en bed, *op zijn verzoek* uitgesproken, bestaat. In zoodanig geval en in dat van echtscheiding worden de kinderen met betrekking tot het regt op onderstand met ouderlooze kinderen gelijkgesteld.

Heeft de scheiding van tafel en bed *op verzoek van de vrouw* plaats gehad, dan behoudt zij regt op pensioen.

Is de scheiding van tafel en bed *op verzoek van de beide echtgenooten* uitgesproken, dan *kan* de vrouw voor het pensioen in aanmerking komen.

Art. 21. Veroordeeling tot lijf- of onteerende straf, tenzij door geheele kwijtschelding opgevolgd, doet het genot van pensioen of onderstand ophouden tot aan de rehabilitatie.

Wij behouden Ons voor, daartoe termen vindende, over het pensioen van den veroordeelde te beschikken ten behoeve van zijne vrouw of wel van zijne kinderen beneden den leeftijd van zestien jaren, ingeval dat eene of andere geene verzorging uit 's Rijks geldmiddelen geniet.

Betreft de bepaling, in de eerste zinsnede voorkomende, het pensioen eener weduwe, dan kan daarover door Ons, op dezelfde wijze en onder dezelfde bepalingen als in de tweede zinsnede zijn vermeld, ten behoeve der kinderen, die daarop in geval van haar overlijden aanspraak zouden hebben, worden beschikt.

Art. 22. De maand waarin de diensttijd aanvang neemt, en die waarin dezelve eindigt, worden bij de regeling van het pensioen ten volle berekend.

Art. 23. De pensioenen worden in volle guldens bepaald, waarbij de onderdeelen als een geheele gulden worden berekend.

Art. 24. De pensioenen en onderstanden worden op naam der belanghebbenden, ten laste van den Staat, in het grootboek der pensioenen ingeschreven en van die inschrijving een bewijs uitgereikt.

Art. 25. Na den afloop van elke drie maanden worden de pensioenen en onderstanden betaalbaar gesteld, en, op overlegging van de vereischte bewijsstukken, uitbetaald.

Art. 26. De pensioenen en onderstanden worden uitbetaald tot het einde van het vierendeeljaars, waarin zij, door overlijden of om andere redenen, vervallen.

Bij hertrouw houdt het weduwenpensioen op met den dag waarop het huwelijk is voltrokken.

Art. 27. De soldij en de toelage, verbonden aan de Militaire Willemsorde en aan de benoeming van broeder der orde van den Nederlandschen Leeuw, worden te gelijk met het pensioen en den onderstand genoten.

Art. 28. Het pensioen of de onderstand kan niet zonder Onze toestemming, geheel of gedeeltelijk, gelijktijdig worden genoten met aan eenige militaire of burgerlijke betrekking verbonden inkomsten of belooningen uit de geldmiddelen van den Staat of van zijne overzeesche bezittingen, of van fondsen onder het beheer van het Rijk geplaatst.

Buiten die toestemming houdt het pensioen of de onderstand op met den dag voorafgaande dien, waarop het tractement of de belooning, aan de militaire of burgerlijke betrekking verbonden, aanvang heeft genomen.

Bij het ontslag uit de militaire of burgerlijke betrekking wordt de gepensioneerde of onderstand genietende, in het geval dat het pensioen of de onderstand geheel of gedeeltelijk geschorst is geweest, in het volle genot daarvan hersteld, tenzij er termen bestaan tot het bekomen van een hooger pensioen, of wel dat de belanghebbende het regt op pensioen mogt hebben verloren.

Art. 29. Het pensioen kan niet gelijktijdig met een ander pensioen ten laste der geldmiddelen van den Staat of van zijne overzeesche bezittingen worden genoten.

Art. 30. De pensioenen en onderstanden zijn onvervreemdbaar. De titularis kan daarover op geenerlei wijze beschikken, ook niet door verpanding of beleening.

Indien hij last geeft om het pensioen of den onderstand voor hem te ontvangen, kan hij die lastgeving altijd herroepen.

Alle overeenkomsten, hiermede strijdig, zijn nietig. Deze bepalingen worden in de acte van pensioen of onderstand uitgedrukt.

De voorschotten, door gemeentebesturen, liefdadige of tot algemeen nut werkende instellingen, hetzij renteloos, hetzij tegen matige rente op voorschreven pensioen of onderstanden verstrekt, en tot zekerheid waarvan de acten van pensioen of onderstand zijn afgegeven, zijn niet onder de bij deze wet verboden beleeningen begrepen, mits de bepalingen, waarnaar die voorschotten geschieden, door Gedeputeerde Staten der provinciën, waarin de gezegde besturen en instellingen zijn gevestigd, goedgekeurd zijn.

Art. 31. Op de pensioenen kunnen ten behoeve van particuliere schuldeischers geene kortingen worden toegestaan dan ter zake van gelden, verschuldigd wegens woning, kleeding en verder noodwendige levensbehoeften.

Voor de opgenoemde onderwerpen kan het hoofd van het Departement van Marine, onverschillig de hoegrootheid der verschuldigde som, na een ingesteld onderzoek volgens de wet van den 24sten Januarij 1815 (*Staatsblad* n°. 5), korting verleenen, hoogstens tot een zesde van de pensioenen meer bedragende dan honderd gulden 's jaars, en hoogstens tot een achtste van die van honderd gulden of daarbeneden.

Indien de schuldeischer, naar aanleiding van het voorschreven onderzoek, aan den burgerlijken regter verwezen en de schuldenaar tot het betalen der proceskosten door den regter veroordeeld is, kan de korting tevens worden verleend voor het beloop der kosten, door den schuldeischer gemaakt.

Op de onderstanden voor kinderen beneden zestien jaren kan, om geenerlei reden, korting ten behoeve van particuliere schuldeischers worden verleend.

Art. 32. Wanneer de gepensioneerde of onderstand genietende in eenig door het openbaar gezag erkend gesticht of instelling van weldadigheid opgenomen, of, op welke wijze ook, door zoodanige instelling of wel door de gemeente, waar zijn onderstandsdomicilie is gevestigd, wordt verpleegd, wordt, zoolang dit geschiedt, het pensioen of de onderstand uitbetaald aan het bestuur van dat gesticht, die instelling of gemeente, voor rekening waarvan de verpleging plaats heeft, welk bestuur zich te dien einde in het bezit zal stellen van het bewijs van inschrijving, vermeld in artt. 24 en 36.

Indien echter het bedrag van het pensioen of den onderstand de verplegingskosten mogt overtreffen, wordt dat meerdere door het betrokken bestuur aan den gepensioneerde of ten behoeve van den onderstand genietende uitgereikt.

Art. 33. Het pensioen en de onderstand vervallen wanneer de titularis de hoedanigheid van Nederlander verliest, of wanneer hij buiten Onze toestemming in het bezit is van tractement of pensioen van eene vreemde mogendheid.

Art. 34. De pensioenen en onderstanden, waarvan de betaling gedu-

rende vijf achtereenvolgende jaren niet is ingevorderd, zijn vervallen.

De belanghebbenden, die later op hun verzoek in het genot van het pensioen of den onderstand worden hersteld, erlangen de uitbetaling daarvan, te rekenen van en met het vierendeeljaars, volgende op dat waarin de aanvraag tot herstel is gedaan.

De termijnen van betaling van het pensioen of den onderstand waarvan de invordering niet binnen een jaar na de betaalbaarstelling heeft plaats gehad, worden niet meer uitbetaald.

Art. 35. De pensioenen en onderstanden worden op de begrooting der staatsuitgaven gebragt.

OVERGANGSBEPALINGEN.

Art. 36. Het kapitaal, bij het in werking treden dezer wet op het grootboek der nationale schuld, rentende twee en half ten honderd, ten name van het *Pensioen- en onderstandsfonds der loodsen* ingeschreven, wordt met dat tijdstip daarvan afgevoerd en overgeschreven op het hoofd: *Geamortiseerde schuld.*

De pensioenen en onderstanden, op dat fonds aangewezen, komen, te rekenen van het tijdstip dier opheffing, ten laste van den Staat.

Zij worden op het grootboek der pensioenen ingeschreven en van die inschrijving een bewijs uitgereikt.

Art. 37. De ontvangsten en uitgaven bij de comptabelen bij het loodswezen onder het Departement van Marine, betrekkelijk het in het vorige artikel genoemde fonds, worden door die comptabelen, tot op het tijdstip van het in werking treden dezer wet, op de tot nu toe gevolgde wijze verantwoord aan Onzen Minister van Marine, die hunne deswege te doene rekening en verantwoording opneemt, en, na goedkeuring, aan hen décharge daarvan uitreikt.

De saldo's dier rekeningen worden als eene toevallige bate in 's Rijks schatkist gestort.

Art. 38. De pensioenen en onderstanden, waarop vóór de invoering dezer wet aanspraak verkregen is, maar die op dat tijdstip niet zijn verleend, worden, op den voet der bestaande verordeningen, ten laste van den Staat verevend.

Art. 39. De vorenstaande bepalingen hebben geene terugwerkende kracht ten aanzien van het bedrag der pensioenen en onderstanden, uit het pensioen- en onderstandsfonds der loodsen verleend vóór de inwerking-treding dezer wet.

Het genot van alle uit dat fonds reeds verleende pensioenen en onderstanden is echter onderworpen aan de bepalingen, vervat in de artt. 21, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33 en 34, voor zoover, wat de artt. 21, 27, 28, 29, 33 en 34 betreft, de daarbij omschreven gevallen zich, na de invoering dezer wet, voordoen.

Art. 40. Deze wet is niet van toepassing ten aanzien van gewezen en van de op het tijdstip harer invoering in dienst zijnde loodsen op het *Groot Noordhollandsche kanaal*, noch op hunne na te laten weduwen en kinderen.

Slotbepaling.

Art. 41. De tegenwoordige wet treedt in werking op den 1sten Januarij 1860.

Met dat tijdstip zijn alle vroegere verordeningen op de pensioenen en onderstanden van het in deze wet bedoelde personeel vervallen, behoudens het bepaalde bij art. 38 dezer wet.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Wiesbaden, den 20sten Augustus 1859.

WILLEM.

De Minister van Marine,
J. S. LOTSIJ.

Uitgegeven den *zes en twintigsten* Augustus 1859.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(*Staatsblad n°. 98.*) *WET van den 21sten Augustus 1859, houdende bepalingen omtrent het gebruik der spoorwegen.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodig is, omtrent de spoorwegdiensten en het gebruik der spoorwegen wettelijke bepalingen vast te stellen,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I.

Algemeene bepalingen.

Art. 1. De ondernemers eener spoorwegdienst zijn verantwoordelijk voor de schade, door personen of goederen bij de uitoefening der dienst geleden, ten ware de schade buiten hunne schuld of die hunner beambten of bedienden zij ontstaan.

Art. 2. Ten aanzien van die ondernemers geldt hetgeen bij het Wetboek van Koophandel betrekkelijk voerlieden, schippers en ondernemers van openbare rijtuigen en vaartuigen is bepaald.

Art. 3. De ondernemers zijn verpligt te gedoogen, dat aan den spoorweg, waarover hunne dienst loopt, spoorwegen, door anderen aan te leggen, zich aansluiten, en dat die weg door zoodanige wegen worde doorsneden.

Zoo, ten behoeve der aansluiting of doorsnijding, op den eerstgenoemden spoorweg werken te verrigten zijn, of de dienst moet worden gestaakt, wordt deswege door de ondernemers der aan te leggen spoorwegen schadeloosstelling verleend.

Art. 4. De ondernemers zijn insgelijks verpligt te gedoogen, dat de weg, waarover hunne dienst loopt, ten behoeve van andere spoorwegdiensten worde gebruikt.

Dit geschiedt krachtens een door Ons daartoe te nemen besluit, tegen schadeloosstelling, door de ondernemers der spoorwegdienst, ten wier behoeve het gemeenschappelijk gebruik van den weg wordt gegund, te voldoen.

De schadeloosstelling, in dit en in het vorig artikel bedoeld, wordt, bij gebreke van minnelijke schikking, door den regter bepaald.

Het gemeenschappelijk gebruik van den weg heeft plaats overeenkomstig een reglement, door Ons, de bestuurders der betrokken spoorwegdiensten gehoord, vast te stellen.

Art. 5. De bestuurders eener spoorwegdienst stellen een reglement voor hunne dienst vast en onderwerpen dat aan de goedkeuring van den Minister van Binnenlandsche Zaken.

Alvorens dit reglement is goedgekeurd, wordt de dienst niet geopend.

Geene veranderingen worden zonder goedkeuring van den Minister van Binnenlandsche Zaken in het reglement gebragt.

Art. 6. De dienst wordt niet geopend, noch na eene staking, voorzien in art. 7, hervat, dan nadat de Minister van Binnenlandsche Zaken daartoe magtiging heeft verleend.

Alvorens die magtiging wordt verleend, heeft eene opneming van den weg en van de daartoe behoorende werken van regeringswege plaats.

Gelijke opneming gaat het in gebruik nemen van nieuwe of herstelde rij- of voertuigen vooraf.

Art. 7. De bestuurders zorgen, in geval van staking der dienst volgens de artt. 13 en 15, of wanneer zij zelven tot staking besluiten, voor het vervoer van personen en goederen in de rigting van den spoorweg.

De staking wordt voorts door hen zoo spoedig mogelijk algemeen bekend gemaakt door aankondiging in de *Staats-courant* en in een dagblad van elke der provincien, door welke de weg loopt.

Art. 8. Voor bestuurders van spoorwegdiensten worden gehouden zij, die, hetzij als ondernemers, hetzij namens de ondernemers, het opperbestuur over de dienst uitoefenen.

HOOFDSTUK II.

Van het toezigt op de spoorwegdiensten.

Art. 9. Het algemeen toezigt op de spoorwegdiensten wordt, naar regelen, overeenkomstig deze wet door Ons bij algemeenen maatregel van inwendig bestuur voor te schrijven, onder den Minister van Binnenlandsche Zaken uitgeoefend door een raad van toezigt, welks leden door Ons worden benoemd.

Art. 10. De leden van dien raad en de ambtenaren, onder hem met het dagelijksch toezigt belast, hebben ten allen tijde vrijen toegang tot den spoorweg en de daartoe behoorende werken en gebouwen.

Zij treden echter de tot woning der beambten en bedienden van den spoorweg bestemde gebouwen niet binnen dan met toestemming der bewoners.

Art. 11. Zij zijn bevoegd, alle door hen noodig geachte, niet tot het geldelijk beheer betrekkelijke, inlichtingen en opgaven betreffende de spoorwegdienst, en mededeeling der daartoe betrekkelijke plans, teekeningen, bestekken en voorwaarden van aanbesteding te vragen.

De bestuurders der spoorwegdienst, hunne beambten en bedienden voldoen, zooveel elk aangaat, terstond aan die aanvraag.

Art. 12. Zij, die tot de uitoefening van het toezigt zijn aangewezen, geven schriftelijk kennis aan de bestuurders der spoorwegdienst van hetgeen naar hun oordeel tot instandhouding van den spoorweg en tot behoorlijke uitoefening van de dienst behoort te worden gedaan.

Zij roepen, zoo de bestuurders daaraan geen behoorlijk gevolg geven, de beslissing van den Minister van Binnenlandsche Zaken in.

Die beslissing kan ook door de bestuurders worden ingeroepen, wanneer zij tegen het hun aanbevolen werk bezwaar hebben.

Art. 13. Aan de beslissing van den Minister van Binnenlandsche Zaken wordt binnen den daarbij te stellen tijd door de bestuurders der dienst voldaan.

Geschiedt dit niet, dan kan de Minister van Binnenlandsche Zaken:

zoo er nalatigheid bestaat met opzigt tot het herstellen of vernieuwen van den spoorweg of van de daartoe behoorende werken en gebouwen, of met opzigt tot de aanvulling van het getal beambten of bedienden, staking van de dienst bevelen;

zoo die bestaat met opzigt tot het herstellen of vernieuwen van de voor de spoorwegdienst bestemde rij- of voertuigen, het gebruik van zoodanige rij- of voertuigen verbieden, en, zoo noodig, beletten.

Art. 14. Zoo de bestuurders der spoorwegdienst de door den Minister van Binnenlandsche Zaken noodig verklaarde herstellingen of vernieuwingen aan den weg of aan de daartoe behoorende werken en gebouwen niet uitvoeren, of niet tot de door den Minister van Binnenlandsche Zaken noodig geachte aanvulling van het getal beambten of bedienden overgaan, kan de Minister die ten koste der ondernemers van de dienst doen tot stand brengen.

Hij kan zich tot dat einde in het bezit stellen van de ter uitvoering der herstellingen of vernieuwingen noodige, op of bij den weg voorhanden voorwerpen.

Hetgeen krachtens dit artikel ten koste der ondernemers is uitgegeven, gaat boven elke andere schuld der onderneming.

Art. 15. Vordert de openbare veiligheid dadelijke staking van de dienst, hetzij over den geheelen weg, hetzij over een gedeelte daarvan, dan kan die staking worden bevolen door een van hen, die tot de uitoefening van het toezigt zijn aangewezen.

Dit bevel wordt gegeven door hem, die daartoe, volgens de door Ons te bepalen regelen, bevoegd is, en zooveel mogelijk schriftelijk gerigt aan de hoofdbeambten van de meest nabij zijnde stations, die daarvan terstond aan alle hoofdbeambten van de stations langs den weg kennis geven.

Art. 16. Wegens redenen van staatsbelang kan staking van de dienst door Ons worden bevolen.

Art. 17. In het geval, bij het vorige artikel bedoeld, zorgt de Minister van Binnenlandsche Zaken, dat zooveel mogelijk worde voorzien in de behoeften van het verkeer in de rigting van den spoorweg.

Art. 18. Staking der dienst in het geval, bij art. 16 bedoeld, wordt in de *Staats-courant* vermeld, en in de provincien, door welke de weg loopt, zoo spoedig mogelijk, algemeen bekend gemaakt.

Art. 19. Eene krachtens deze wet gestaakte dienst wordt niet hervat dan na bekomen toestemming van den Minister van Binnenlandsche Zaken.

In het bij art. 16 bedoeld geval wordt de toestemming door Ons verleend.

Art. 20. Het voortzetten van de dienst na bevel tot staking, of het hervatten daarvan zonder de in het vorig artikel bedoelde toestemming, wordt door hen, die tot de uitoefening van het toezigt zijn aangewezen, belet.

Art. 21. De Minister van Binnenlandsche Zaken wijst de punten aan waar halten of stations op den weg gemaakt moeten worden.

Art. 22. De uren van vertrek en aankomst, het kleinst getal der dagelijksche treinen en het kleinst getal der rijtuigen van elke klasse dat tot

elken trein behooren moet, worden door den Minister van Binnenlandsche Zaken bepaald.

Art. 23. De tariven voor het vervoer van personen en goederen behoeven Onze goedkeuring.

Verlaging der tariven kan ten allen tijde door Ons worden bevolen.

Zoo door de verlaging de zuivere winst der ondernemers beneden de 8 ten honderd daalt, ontvangen zij schadeloosstelling uit 's Rijks kas.

Die schadeloosstelling wordt, bij gebreke van minnelijke schikking, door den regter bepaald.

Art. 24. Een algemeene maatregel van inwendig bestuur regelt:

de dienst op de stations;

het toezigt over de baan en de bediening der seinen;

de inrigting van en het toezigt over de locomotiven, tenders, rijtuigen en wagens;

de zamenstelling der treinen;

de snelheid waarmede de treinen zijn te vervoeren;

het getal beambten en bedienden, op elken trein noodig;

hetgeen in het belang der orde op elken trein is in acht te nemen;

de bestelling der vrachtgoederen, en het loon daarvoor door de bedienden van den spoorweg te genieten;

de behandeling der in de rijtuigen of stations achtergelaten voorwerpen en der onafgehaalde vrachtgoederen;

de beëdiging van de beambten en bedienden van den spoorweg;

en bepaalt hetgeen verder ter verzekering van de behoorlijke uitoefening der spoorwegdiensten en het veilig verkeer over de spoorwegen krachtens deze wet is voor te schrijven.

HOOFDSTUK III.

Van de zorg voor en het verkeer over de spoorwegen.

§ 1. Van de zorg voor de spoorwegen.

Art. 25. Elke spoorweg wordt over zijne geheele lengte afgesloten op de door Ons te bepalen wijze.

De kosten dier afsluiting worden gedragen door de ondernemers der over den spoorweg loopende dienst.

Art. 26. Zij, wier landen of erven door den spoorweg van den gemeenen weg of de gemeene vaart worden gescheiden, hebben over den spoorweg een regt van uitweg.

Met betrekking tot zoodanige uitwegen gelden de artt. 715 tot en met 718 van het Burgerlijk Wetboek, met uitzondering der verpligting tot schadevergoeding.

Art. 27. De sluiting der hekken langs den spoorweg geschiedt door of van wege de ondernemers der spoorwegdienst, doch waar die hekken tot afsluiting dienen van uitwegen, door of wege hen, die het regt van uitweg bezitten.

Art. 28. Binnen den afstand van *acht* el van een spoorweg wordt geen gebouw opgerigt, noch eenige muur of schutting.

Art. 29. Van de bepaling van art. 28 kan door Ons, waar het zonder nadeel voor de openbare veiligheid en voor den spoorweg kan geschieden, ontheffing worden verleend.

Art. 30. Binnen den afstand van *zes* el van een spoorweg geschiedt, zonder Onze vergunning, geenerlei uitgraving.

Art. 31. Binnen den afstand van *twintig* el van een spoorweg worden geene riet- of stroodaken geplaatst, noch andere ligt ontvlambare stoffen nedergelegd.

Art. 32. De afstand, in de artt. 28, 30 en 31 bedoeld, wordt gemeten van den teen der glooijing van den spoorweg, waar deze opgehoogd, en van de bovenlijn zijner glooijing, waar hij ingegraven is.

Art. 33. Hetgeen in strijd met de artt. 28, 30 en 31 is opgerigt, gegraven, geplaatst of nedergelegd, kan, onverminderd de vervolging voor den strafregter, ten koste des overtreders worden weggenomen of gedigt.

Spoedeischende gevallen uitgezonderd, geschiedt dit niet dan nadat de belanghebbende schriftelijk is gewaarschuwd.

§ 2. Van het verkeer over de spoorwegen.

Art. 34. Het is verboden, op de spoorwegen eenig voorwerp, dat het verkeer belemmeren kan, neder te leggen.

Art. 35. Het is aan elk, wien het uit den aard zijner betrekking niet vrijstaat, verboden, buiten toestemming van de bestuurders der dienst, of van hem wien dit door de bestuurders is opgedragen, langs den spoorweg te loopen of te rijden.

Art. 36. Het is verboden, buiten de toestemming in het vorige artikel bedoeld, paarden, vee of andere dieren langs den spoorweg te drijven of te laten loopen.

HOOFDSTUK IV.

Van het beschikken over de spoorwegen in het belang van 's Rijks dienst.

Art. 37. Vervoer in het belang van 's Rijks dienst van krijgsvolk en oorlogstuig over de spoorwegen heeft tegen de helft van den vrachtprijs plaats.

Voor krijgsvolk worden niet gehouden officieren van de landmagt, zonder troepen reizende, zee-officieren en zeelieden.

Art. 38. Vervoer van in dienst zijnde beambten der politie en onderofficieren of manschappen der maréchaussée, heeft, op vertoon van eene reisorder, kosteloos plaats in rijtuigen, voor het gewoon vervoer van reizigers bestemd.

Vervoer van personen, onder geleide van het openbaar gezag reizende, heeft ook kosteloos plaats in wagens, daarvoor door de Regering goedgekeurd of van regeringswege beschikbaar gesteld.

Art. 39. Vervoer van brievenmalen, van de rijtuigen der postadministratie, welke tot vervoerbare postkantoren zijn ingerigt, en van de ambtenaren, in die rijtuigen dienst doende, of met het overbrengen der brievenmalen in de gewone rijtuigen van den spoorweg belast, heeft kosteloos plaats.

Art. 40. De gebouwen, noodig om op de tot den spoorweg behoorende gronden te kunnen doen hetgeen voor de invordering der regten van in-, uit- en doorvoer wordt vereischt, en de grond, noodig om op den spoorweg bureaux en toestellen van den rijkstelegraaph te kunnen plaatsen, worden kosteloos verstrekt. De met de behandeling dezer zaken belaste beambten worden, wanneer zij in dienst zijn, kosteloos vervoerd.

Art. 41. Elke spoorweg, welke gedurende *twintig* jaren door de ondernemers eener spoorwegdienst is gebruikt, kan van rijkswege worden genaast. De naasting geschiedt tegen den prijs, die aldus wordt gevonden:

Men berekent de zuivere inkomsten van de zeven laatste jaren, trekt daarvan de twee ongunstigste jaren af, en neemt het gemiddeld bedrag der na de aftrekking overblijvende vijf jaren, brengt de alzoo verkregen som door die met twintig te vermenigvuldigen tot kapitaal en voegt daarbij eene premie van vijftien ten honderd.

Van het voornemen om den spoorweg te naasten wordt ten minste één jaar te voren aan de bestuurders der dienst kennis gegeven.

Art. 42. Het geheel of gedeeltelijk gebruik van elken spoorweg kan ten allen tijde door Ons, in het belang van 's Rijks dienst, tegen schadeloosstelling worden gevorderd.

Die schadeloosstelling wordt, bij gebreke van minnelijke schikking, door den regter bepaald.

Art. 43. Kan in het geval, bij het vorige artikel bedoeld, het vervoer van reizigers of goederen niet langs den spoorweg plaats hebben, dan wordt in dat vervoer voorzien op de bij art. 17 bepaalde wijze.

HOOFDSTUK V.

Strafbepalingen.

Art. 44. De bestuurders eener spoorwegdienst worden gestraft:

zoo zij de voorwaarden, waarop de vergunning tot uitoefening der dienst is verleend, niet naleven of daarmede in strijd handelen, met eene boete van *honderd* tot *vijf duizend* gulden;

zoo zij de bepalingen van deze wet niet naleven of daarmede in strijd handelen of doen handelen, voor zoover daaromtrent niet in het bijzonder is voorzien, met eene boete van *honderd* tot *vijf duizend* gulden;

zoo zij de dienst op den spoorweg openen alvorens het dienstreglement, in art. 5 bedoeld, is goedgekeurd, of die hetzij openen hetzij hervatten, alvorens de in het 1ste lid van art. 6 bedoelde magtiging verleend is, met eene boete van *duizend* tot *vijf duizend* gulden bij de openstelling of hervatting van de dienst, en van *honderd* tot *duizend* gulden voor elken dag, dien de geopende of hervatte dienst heeft geduurd;

zoo zij de dienst voortzetten na bevel tot staking, of die hervatten zonder de toestemming, in art. 19 bedoeld, met eene boete van *duizend* tot *vijf duizend* gulden bij de voortzetting of hervatting van de dienst, en van *honderd* tot *duizend* gulden voor elken dag, dien de voortzetting of hervatting heeft geduurd;

zoo zij nieuwe of herstelde rij- of voertuigen in gebruik nemen alvorens zij daartoe, ten gevolge der opneming in het laatste lid van art. 6 voorgeschreven, zijn gemagtigd, met eene boete van *honderd* tot *duizend* gulden voor elk zoodanig rij- of voertuig;

zoo zij in gebreke blijven te voldoen aan de beslissing van den Minister van Binnenlandsche Zaken, in art. 13 bedoeld, met eene boete van *honderd* tot *vijf honderd* gulden voor elken dag verzuim;

zoo zij het in art. 4 bedoeld reglement op het gemeenschappelijk gebruik van een spoorweg of den bij art. 24 bedoelden algemeenen maatregel van inwendig bestuur niet naleven of daarmede in strijd handelen of doen handelen, met eene boete van *vijftig* tot *vijf duizend* gulden.

Art. 45. Indien een bestuurder het misdrijf begaat, in art. 51 dezer wet bedoeld, wordt hem bij het vonnis van veroordeeling tevens de bevoegdheid tot het bekleeden van eenige betrekking bij een spoorweg op Nederlandsch grondgebied voor altijd ontzegd.

Die in weerwil van zoodanige ontzegging eene betrekking bij een spoorweg aanvaardt, wordt gestraft met eene boete van *honderd* tot *twee duizend* gulden.

Art. 46. De bestuurders eener spoorwegdienst zijn, in geval van veroordeeling tot geldboete, ieder voor het geheel der opgelegde boeten aansprakelijk.

Geene veroordeeling wordt uitgesproken tegen den bestuurder, die bewijst het zijne te hebben gedaan om de wet te doen naleven.

De boete, in het voorlaatste lid van art. 44 bedreigd, kan niet hooger gaan dan tot *vijf duizend gulden.* De aldaar bedoelde tijd houdt op te loopen, zoodra art. 14 wordt toegepast.

Art. 47. De beambten en bedienden van den spoorweg worden gestraft:

zoo zij weigeren aan de bepalingen van de artt. 10 en 11 te voldoen, met eene boete van *tien* tot *drie honderd* gulden;

zoo zij het in art. 4 bedoeld reglement op het gemeenschappelijk gebruik van een spoorweg of den bij art. 24 bedoelden algemeenen maatregel van inwendig bestuur overtreden, met eene boete van *één* tot *duizend* gulden.

De beambten of bedienden zijn niet strafbaar, zoo hunne weigering of overtreding een gevolg is van den last, door de bestuurders van de spoorwegdienst gegeven.

Art. 48. Indien een beambte of bediende het misdrijf begaat, in art. 51 dezer wet bedoeld, wordt hem, bij het vonnis van veroordeeling, tevens de bevoegdheid tot het bekleeden van eenige betrekking bij een spoorweg op Nederlandsch grondgebied voor altijd ontzegd.

Die in weerwil van zoodanige ontzegging eene betrekking bij een spoorweg aanvaardt, wordt gestraft met eene boete van *vijftig* tot *vijf honderd* gulden.

Art. 49. Overtreding van de artt. 28, 30 en 31, of van de voorwaarden, gesteld bij Onze besluiten, naar aanleiding van de artt. 29 en 30 genomen, wordt gestraft met eene boete van *tien* tot *honderd* gulden.

De overtreders worden daarenboven, op de vordering van het openbaar ministerie, veroordeeld om binnen een bij het vonnis te bepalen termijn de zaken in den vorigen stand te herstellen.

Bij gebreke van voldoening aan die uitspraak wordt, na verloop van den gestelden termijn, het vonnis van regeringswege ten koste van den overtreder ten uitvoer gelegd.

De kosten worden op den overtreder verhaald door den ontvanger der registratie, naar een staat, opgemaakt door den ambtenaar, die het vonnis heeft doen uitvoeren.

Art. 50. Opzettelijke beschadiging of vernieling, geheel of ten deele van de tot de dienst op den spoorweg behoorende roerende goederen wordt gestraft met eene boete van *één* tot *duizend* gulden, of met gevangenis van *één* dag tot *twee* jaren, te zamen of afzonderlijk.

Art. 51. Die *opzettelijk* gevaar doet ontstaan voor een trein wordt gestraft met tuchthuis van *vijf* tot *tien* jaren;

zoo verwonding of ander ligchamelijk letsel van iemand daarvan het gevolg is, met tuchthuis van *vijf* tot *vijftien* jaren;

zoo verlies van menschenleven daarvan het gevolg is, met tuchthuis van *vijf* tot *twintig* jaren;

zoo de daad als *moord* is te beschouwen, met de straf, daartegen bij het Wetboek van Strafregt bedreigd.

Art. 52. Die *zonder opzet* gevaar, dat hij had kunnen en moeten voorzien, doet ontstaan voor een trein, wordt gestraft met gevangenis van *drie* maanden tot *één* jaar;

zoo verwonding of ander ligchamelijk letsel van iemand daarvan het gevolg is, met gevangenis van *drie* maanden tot *twee* jaren;

zoo verlies van menschenleven daarvan het gevolg is, met gevangenis van *drie* maanden tot *drie* jaren.

Art. 53. Aantasting van of gewelddadige en feitelijke wederstand tegen de bestuurders, de beambten of de bedienden van den spoorweg in de uitoefening hunner bediening gepleegd, wordt gestraft overeenkomstig de bepalingen van de artt. 209 tot en met 218 van het Wetboek van Strafregt.

Art. 54. Overtreding van de artt. 34, 35 en 36 wordt gestraft met eene boete van *één* tot *honderd* gulden of met gevangenis van *één* dag tot *ééne* maand, te zamen of afzonderlijk.

Gelijke straf wordt uitgesproken tegen de personen, bedoeld in art. 26, wanneer zij de sluiting der hekken, aan hunne uitwegen geplaatst, verzuimen. Zijn door hen personen met de sluiting belast, dan zijn deze wegens het verzuim strafschuldig.

Art. 55. De reizigers, die de bepalingen van den algemeenen maatregel van inwendig bestuur, in art. 24 bedoeld, overtreden, worden gestraft met eene boete van *één* tot *vijf en zeventig* gulden, of met gevangenis van *één* dag tot *ééne* maand, te zamen of afzonderlijk.

Van die overtreding wordt door den kantonregter kennis genomen.

De beambten en bedienden van den spoorweg kunnen de reizigers, die zich aan die overtreding schuldig maken, uit de rijtuigen verwijderen of daarin niet toelaten.

Art. 56. Art. 463 van het Wetboek van Strafregt en de artt. 9 en 20 van de wet van 29 Junij 1854 (*Staatsblad* n°. 102) zijn van toepassing op de overtredingen van deze wet, van het in art. 4 bedoeld reglement op het gemeenschappelijk gebruik van een spoorweg, en van den bij art. 24 bedoelden algemeenen maatregel van inwendig bestuur.

Art. 57. Bij elke veroordeeling tot geldboete wordt tevens door den regter bepaald, dat, indien daaraan niet is voldaan binnen *twee* maanden nadat de veroordeelde tot betaling is aangemaand, de boete door gevangenisstraf van ten hoogste *zes* maanden zal worden vervangen.

Overgangsbepalingen.

Art. 58. De bepalingen van deze wet zijn, behoudens de bepaling van het 2de lid van dit artikel, op de bestaande spoorwegdiensten van toepassing.

De artt. 3, 4, 21, 23, 25 en 37 tot en met 41 kunnen door Ons op bestaande spoorwegdiensten toepasselijk worden verklaard. Zoo hieruit voor de ondernemers dier diensten schade ontstaat, niet voortvloeijende uit de verpligtingen, waaraan zij zich bij het verkrijgen der vergunning tot het uitoefenen hunner dienst hebben onderworpen, of waarin zij later bij opzettelijke bedingen hebben toegestemd, ontvangen zij schadeloosstelling uit 's Rijks kas.

De schadeloosstelling wordt, bij gebreke van minnelijke schikking, door den regter bepaald.

Art. 59. De bestuurders der bestaande spoorwegdiensten onderwerpen het dienstreglement, bij art. 5 bedoeld, aan de goedkeuring van den Minister van Binnenlandsche Zaken binnen *drie* maanden na de afkondiging dezer wet.

Art. 60. Hetgeen binnen de afstanden, in de artt. 28, 30 en 31 bepaald, langs de bestaande spoorwegen is opgerigt, gegraven, geplaatst of nedergelegd, wordt, zoo de openbare veiligheid het vordert, tegen voorafgaande schadeloosstelling van regeringswege weggenomen of gedigt.

De schadeloosstelling wordt, bij gebreke van minnelijke schikking, door den regter bepaald.

Slotbepalingen.

Art. 61. De ambtenaren, belast met het opsporen van misdrijven, en alle verdere beambten van politie hebben vrijen toegang tot den spoorweg en tot de daartoe behoorende gronden en gebouwen, tot gebruik van reizigers bestemd.

Art. 62. Tot het opsporen der overtredingen van deze wet, van den algemeenen maatregel van inwendig bestuur, in art. 24 vermeld, en van het in art. 4 bedoeld reglement, zijn, behalve de bij art. 11 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren, bevoegd de personen, die tot de uitoefening van het toezigt op de spoorwegdiensten door Ons zijn aangewezen.

Art. 437 van het Wetboek van Strafvordering is toepasselijk op de processen-verbaal, door hen opgemaakt.

Tot het opsporen der overtredingen, hierboven bedoeld, zijn eveneens bevoegd de beëedigde beambten en bedienden van den spoorweg over de geheele uitgestrektheid van den weg waarop zij dienst doen, en binnen den kring van *honderd* el aan beide zijden van dien weg.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Wiesbaden, den 21sten Augustus 1859.

WILLEM.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN TETS.

De Minister van Justitie,
C. H. B. BOOT.

Uitgegeven den *zes en twintigsten* Augustus 1859.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(Staatsblad n°. 84.) WET *van den* 19*den Augustus* 1859, *houdende naturalisatie van* Rudolph Rust.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Rudolp Rust* aan Ons zijn verlangen heeft te kennen gegeven om als Nederlander te worden genaturaliseerd, en tevens, door overlegging der bewijsstukken, opgenoemd in art. 6 der wet tot uitvoering van art. 7 der Grondwet, van den 28sten Julij 1850 (*Staatsblad* n°. 44), heeft doen blijken van het bezit der vereischten, voorgeschreven in art. 5 der voormelde wet,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Rudolph Rust*, agent van assurantien, geboren te *Warthfleth* (koningrijk *Hannover*) wonende te *Dinteloord* (provincie *Noordbraband*).

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Wiesbaden, den 19den Augustus 1859.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
C. H. B. BOOT.

Uitgegeven den *zes en twintigsten* Augustus 1859.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(Staatsblad n°. 85.) WET *van den* 19*den Augustus* 1859, *houdende naturalisatie van* Bertram Max Franz Paul Eickholt.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Bertram Max Franz Paul Eickholt* aan Ons zijn verlangen heeft te kennen gegeven om als Nederlander te worden genaturaliseerd, en tevens, door overlegging der bewijsstukken, opgenoemd in art. 6 der wet tot uitvoering van art. 7 der Grondwet, van den 28sten Julij 1850 (*Staatsblad* n°. 44), heeft doen blijken van het bezit der vereischten, voorgeschreven in art. 5 der voormelde wet,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Bertram Max Franz Paul Eickholt*, koopman en brander, geboren te *Westkirchen* (koningrijk *Pruissen*), wonende te *Rotterdam* (provincie *Zuidholland*).

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Wiesbaden, den 19den Augustus 1859.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
C. H. B. BOOT.

Uitgegeven den *zes en twintigsten* Augustus 1859.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(Staatsblad n°. 86.) WET *van den* 19*den Augustus* 1859, *houdende naturalisatie van* Jacobus Franciscus Goethals.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Jacobus Franciscus Goethals* aan Ons zijn verlangen heeft te kennen gegeven om als Nederlander te worden genaturaliseerd, en tevens, door overlegging der bewijsstukken, opgenoemd in art. 6 der wet tot uitvoering van art. 7 der Grondwet, van den 28sten Julij 1850 (*Staatsblad* n°. 44), heeft doen blijken van het bezit der vereischten, voorgeschreven in art. 5 der voormelde wet,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Jacobus Franciscus Goethals*, landbouwer, geboren te *Watervliet* (koningrijk *Belgie*), wonende te *Neuzen* (provincie *Zeeland*).

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Wiesbaden, den 19den Augustus 1859.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
C. H. B. BOOT.

Uitgegeven den *zes en twintigsten* Augustus 1859.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(Staatsblad n°. 87.) WET *van den* 19*den Augustus* 1859, *houdende naturalisatie van* Johannes Hendrik Ferdinand Berghegge.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Johannes Hendrik Ferdinand Berghegge* aan Ons zijn verlangen heeft te kennen gegeven om als Nederlander te worden genaturaliseerd, en tevens, door overlegging der bewijsstukken, opgenoemd in art. 6 der wet tot uitvoering van art. 7 der Grondwet, van den 28sten Julij 1850 (*Staatsblad* n°. 44), heeft doen blijken van het bezit der vereischten, voorgeschreven in art. 5 der voormelde wet,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Johannes*

Hendrik Ferdinand Berghegge, koopman, geboren te *Oster Cappeln* (koningrijk *Hannover*), wonende te *Delft* (provincie *Zuidholland*).

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Wiesbaden, den 19den Augustus 1859.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
C. H. B. Boot.

Uitgegeven den *zes en twintigsten* Augustus 1859.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
de Kock.

Bij Koninklijk besluit van 29 Augustus 1859, n°. 16, zijn benoemd tot controleurs der 3de klasse voor de directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen:

te Schagen, de heer *N. F. H. Teupken*, tot dusver 1ste commies ter directie te Amsterdam en waarnemend controleur te Schagen;

op de linie te Enschedé, de heer *J. M. Waleson*, tot dusver commies ter directie te Middelburg en waarnemend controleur te Enschedé;

op de linie te Groenlo, de heer *H. J. Moll*, surnumerair bij het vak der Rijks-belastingen, thans waarnemend controleur aldaar.

Met Zijner Majesteits goedkeuring is door den consul te Malaga tot zijnen vice-consul aldaar benoemd de heer *J. K. Roose*.

Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 19den dezer, n°. 77, goedgevonden op pensioen te stellen de vier hoofd- en verdere officieren op non-activiteit, hieronder vermeld:

Namen.	Rangen.	Gronden waarop	Artikelen der wetten van 28 Augustus 1851: a) *Staatsblad* n°. 128, b) *Staatsblad* n°. 129, krachtens welke	Bedrag van het toegelegd end
		het pensioen is toegekend.		pensioen.
A. E. André de la Porte,	majoor van het wapen der genie.	langdurige dienst.	*a*) art. 42 § 2 *a*. *b*) » 14 *a* en 19, met toepassing van art. 11 1ste zinsnede.	f 1080
H. L. K. Grond,	kapitein van het wapen der infanterie.	55jarige ouderdom.	*a*) art. 42 § 2 *b*. *b*) » 15, met toepassing van art. 4.	865
jhr. J. L. Bloys van Treslong,	idem van het wapen der artillerie.	ligchaams-gebreken.	*a*) art. 42 § 2 *e*. *b*) » 15.	743
P. Boellaard,	idem van het wapen der infanterie.	langdurige dienst.	*a*) » 42 § 2 *a*. *b*) » 14 *a* en 19.	1020

Bij besluit van den 20sten Augustus 1859, n°. 60, heeft het Z. M. behaagd, te bepalen, dat, te rekenen van en met den 1sten October 1859, alle civile en militaire landsdienaren, zoowel Nederlanders als vreemdelingen, of hunne weduwen en weezen, aan wie ten laste der koloniale geldmiddelen pensioen, gagement of onderstand is toegekend, en die vergunning zullen hebben verkregen zich op vreemd grondgebied te vestigen, van de vroeger bepaalde korting van *één derde* gedeelte op hunne bedoelde inkomsten zullen zijn vrijgesteld; terwijl deze bepaling wijders, te rekenen van af het voormelde tijdstip, ook van toepassing is verklaard op hen, aan wie vroeger vergunning is verleend, om hunne inkomsten, onder korting van een derde gedeelte, op vreemd grondgebied te verteren.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 1sten September 1859, is de telegrafist der tweede klasse *C. Ris* uit 's Rijks dienst ontslagen.

MINISTERIE VAN KOLONIEN.

De Minister van Staat, Minister van Kolonien,

Brengt bij deze ter algemeene kennis, dat de Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indie van wege den Koning is aangeschreven, om eene ordonnantie uit te vaardigen, houdende zakelijk:

dat van de havens vermeld in de ordonnantien van 31 Mei 1858 (*Indisch Staatsblad* n°. 65) en 23 Maart 1859 (*Indisch Staatsblad* n°. 13) na 31 December van dit jaar voor den algemeenen invoer slechts zijn opengesteld: op Java de havens van Cheribon, Pasoeroean en Tjilatjap; ter Westkust van Sumatra de havens van Natal en Priaman, en in de Zuider- en Ooster-Afdeeling van Borneo de haven van Sampit, en dat aldaar, na dat tijdstip, ook de bij laatstgemelde ordonnantie ontzegde invoer van wollen en katoenen goederen vervaardigd bewesten de Kaap de Goede Hoop en aangevoerd van plaatsen buiten Nederlandsch Indie of van Nederlandsch-Indische vrijhavens is toegestaan;

dat ingetrokken wordt art. 2 van het besluit van den vice-president, waarnemend gouverneur-generaal van Nederlandsch Indie van 23 December 1841, n°. 1 (*Indisch Staatsblad* n°. 46), en dat mitsdien in alle voor den algemeenen invoer opengestelde havens op Java en ter Westkust van Sumatra ook wollen en katoenen goederen met certificaat van Nederlandschen oorsprong, tegen het bij de tariven bepaald verminderd regt, kunnen worden ingevoerd.

's Gravenhage, den 24sten Augustus 1859.

De Minister voornoemd,
Rochussen.

De Minister van Staat, Minister van Kolonien, brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden:

dat, in verband met de openstelling van meerdere havens in Nederlandsch Indie voor den algemeenen handel, de navolgende wijziging in de thans bestaande regelen ten aanzien van de behandeling van certificaten van Nederlandschen oorsprong bij het Departement van Kolonien zal plaats hebben.

De certificaten van Nederlandschen oorsprong zullen slechts worden geviseerd voor de eerste haven in Nederlandsch Indie, naar welke het schip, waarin de goederen geladen zijn, bestemd is.

Bijaldien de goederen in zoodanige haven niet mogten worden gelost en ingevoerd, maar met hetzelfde schip naar eene andere haven worden bestemd, zal de betrokken ontvanger der inkomende en uitgaande regten in de eerste haven, het bij hem voorhanden duplicaat van het certificaat, in een behoorlijk verzegeld couvert, aan den gezagvoerder van het schip ter hand stellen, om door dezen met het origineel aan den ontvanger ter plaatse waar de lossing geschiedt, te worden ingeleverd.

Bij gedeeltelijke lossing in meerdere havens, zal in gelijker voege gehandeld worden.

Geenerhande wijziging wordt overigens gebragt in de bemoeijingen der gemeentebesturen, noch in die der belanghebbenden, ten aanzien van de opzending der certificaten van oorsprong aan het Departement van Kolonien.

's Gravenhage, den 24sten Augustus 1859.

De Minister voornoemd,
Rochussen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ITALIE.

Al wat men heden, met meer of minder zekerheid, van de beraadslagingen der Züricher conferentie verneemt, luidt ongunstig. Een bij de *Frankfurter Postzeitung* ontvangen schrijven uit Zürich van 28 Augustus jl. zegt dat er eene voorloopige schikking omtrent de grensscheiding tusschen het grondgebied van Lombardye en van Oostenrijk alsmede omtrent de verdeeling der staatsschuld was getroffen, maar dat deze door de beide gouvernementen is afgekeurd, en wel door Oostenrijk om reden dat die schikking, inzonderheid ten aanzien der schuldverdeeling, te voordeelig voor Sardinie was.

Een van de Parijsche berigtgevers der *Indépendance Belge* schrijft onder dagteekening van 30 Augustus: » Men zegt dat de conferentie te Zürich weldra voor eenigen tijd uiteen zal gaan, en naar het oordeel van sommigen zou dat eene bedekte ontbinding zijn. De jongste brieven uit de stad verzekeren dat het er nog niet tot de onderteekening van eenige bepaling is gekomen, en dat in allen gevalle nog geen vraagstuk van gewigt definitief is geregeld. De eenige bijzonderheden, welke van de beraadslagingen der gevolmagtigden uitlekken, betreffen punten die geene voorname plaats op de vrij lange lijst van te behandelen vraagstukken kunnen innemen. Zoo moet er, naar gezegd wordt, omtrent het bezit van een historisch overblijfsel uit vroegeren tijd, hetwelk in Oostenrijks hand is, namelijk de ijzeren kroon der koningen van Lombardye, en omtrent het regt tot verleening der daaraan verbonden ridderorde eene zeer levendige discussie gevoerd zijn. De Fransche gelastigde, de heer de Bourqueney, die natuurlijk als scheidsman of bemiddelaar tusschen Sardinie en Oostenrijk staat, zou voorgesteld hebben te bepalen dat beide voortaan dat regt zouden uitoefenen. De naam, welken het koningrijk Sardinie na de belangrijke vergrooting van zijn grondgebied moet voeren, zou ook stof tot langdurige discussie hebben gegeven: de Sardinische gevolmagtigde zou de benaming van koningrijk van Opper-Italie hebben voorgeslagen; maar dit voorstel vond natuurlijk bij de andere partij geen bijval: en nu zou de naam van Lombardo-Sardinisch koningrijk in aanmerking komen. Bij de beraadslaging over de vast te stellen grensscheiding doen zich ook vele bijzonderheden voor, welke tot moeijelijkheden aanleiding geven; zoo verlangt Oostenrijk rondom de vesting Peschiera eenen vrijen kring van 5000 meters, zoodat zij buiten bereik ook van getrokfde vuurmonden zou zijn; naar de meening der Sardinische gevolmagtigden zou de kring 500, en naar die van den heer de Bourqueney 3000 meters breed moeten wezen.

» Het verschil van gevoelen over punten van zoo weinig belang zal nog wel te vereffenen zijn; maar het is de vraag, of er te Zürich iets duurzaams tot stand kan komen en een hechte vrede gesloten kan worden. De thans aanhangige vraagstukken liggen meerendeels buiten de bevoegdheid der aldaar vereenigde gevolmagtigden. Tot beslechting daarvan zal een Europeesch congres moeten worden gehouden. Hiertoe wil Oostenrijk in geen geval zijne toestemming geven, en Engeland alleen onder beding dat de wil der bevolking van Italie zou worden geëerbiedigd. Evenwel zal men tot het houden van een congres moeten besluiten, daar er geen ander middel zal zijn om eenen nieuwen oorlog tusschen Sardinie en Oostenrijk te verhoeden."

— Heden moet de vertegenwoordigende vergadering der Romagna te Bologna hare zittingen aanvangen; men verwacht dat zij besluiten zal het wereldlijk gezag van den Paus over dat gedeelte van den Kerkelijken Staat vervallen te verklaren. Verscheiden vertegenwoordigers van buitenlandsche mogendheden, onder hen de Fransche diplomaat graaf de Reizet, hebben zich naar Bologna begeven om er de zittingen der vergadering bij te wonen.

De voorloopige regering van de Romagna heeft eenige troepen naar den kant van Rimini gezonden, om eenen aanval, waarmede dat punt door het pauselijke krijgsvolk bedreigd scheen te worden, af te weren. Te Bologna is de plaats dier troepen door eene afdeeling van het Toscaansche leger ingenomen.

— Men weet dat het opperbevel over de krijgsmagt van het Italiaansch verbond aan eenen generaal van het Sardinische leger, den heer Fanti, opgedragen is. Hij heeft, volgens de jongste berigten uit Turyn, geweigerd zich daarmede te belasten. Waarschijnlijk heeft het Sardinische gouvernement niet raadzaam geacht hem daartoe magtiging of ontslag uit de krijgsdienst te verleenen.

— Te Venetie is door de kamer van koophandel bekend gemaakt dat het Fransche geregtshof voor zeeprijzen van alle verdere stappen tegen de Oostenrijksche schepen, welke gedurende den oorlog prijs gemaakt zijn, afgezien heeft, en dat die schepen, zoo ver over derzelver eigendom nog geene uitspraak is gedaan, door Frankrijk teruggegeven zullen worden.

— Het Oostenrijksche gouvernement heeft voor korten tijd eene geldsom van een millioen gulden bewilligd tot ondersteuning van die Venetiaansche gemeenten, welke door den oorlog en door de levering van benoodigdheden voor de troepen het meest hebben geleden.

FRANKRIJK.

De *Constitutionnel*, het voornaamste onder de ministeriele dagbladen van Parijs, behelst in zijn nommer van gisteren het volgende hoofdartikel betrekkelijk de zaak van Midden-Italie, waarvan de hoofdinhoud reeds vroeger door ons is medegedeeld.

» De zaak der Italiaansche Hertogdommen houdt sedert lang de gedachten der politieke kringen op zich gevestigd en geeft aan de onderscheiden partijen stof tot een zeer hartstogtelijk twistgeschrijf. Tot nog toe hebben wij ons onthouden van ons te mengen in een geschil welks behandeling onzes oordeels ontijdig en onvruchtbaar was en enkel verbittering wekte. Indien evenwel de tijd kwam om onze inzigten over dat gewigtige geschilpunt ten volle te doen kennen, zouden wij het, dunkt ons, zonder moeite in weinig woorden kunnen doen.

» Onze Keizer heeft zich te Villafranca zonder eenigen weerzin met de voorgeslagen herstelling van het gezag der oude vorsten vereenigd.

» In het uur der verzoening wilde hij zich niet herinneren dat eenigen van hen zich nog den vorigen dag te Solferino in de gelederen zijner vijanden bevonden. Dat was hem trouwens ook onverschillig; het was niet tegen die vorsten, dat hij zijne wapenen gerigt had, maar tegen het politieke stelsel, waarvan zij de medepligtigen of wel de eerste slagtoffers waren geweest. Dat stelsel eens overwonnen zijnde, bestond er geene reden om eene misnoegdheid, welke voortaan geen doel meer had, nog langer te laten aanhouden. Of moest een strijd over beginselen in eenen strijd over personen ontaarden? Dat zou al eene zeer groote afdaling geweest zijn.

» De Keizer was toegesneld om voor een geheel volk de onafhankelijkheid te veroveren en niet om eenige plaatselijke omwentelingen te bevorderen, niet om zijdelings mede te werken tot het verdrijven van eenige kleine vorsten, wier misdrijf vooral in onvoorzigtigheid bestond. Er is meer te zeggen. Het herstel van het gezag dier vorsten, op eenen bepaalden voet tot stand gebragt, zou aan alle nieuwe verwikkelingen den weg afsnijden en voor hunne oude onderdanen wezenlijke waarborgen van vrede en welvaart kunnen opleveren. Na harde beproevingen in hun gebied teruggekomende zouden de oude Hertogen begrepen hebben dat de eerste pligt van eenen souverein is uitsluitend aan zijn land te behooren, en zouden zij zich eindelijk aan de voogdijschap, waardoor zij in een kwaad daglicht gesteld werden en twee malen in het ongeluk gestort zijn, onttrokken hebben. Hunne regering, nationaal geworden zijnde, zou in staat zijn, ruime en volledige hervormingen te verleenen, aan alle regtmatige behoeften te voldoen en alzoo een gedeelte der bevolking tevreden te stellen; hunne tegenwoordigheid zou alleen reeds voor een ander gedeelte, hetwelk hun getrouw wilde blijven, eene geruststelling zijn en Midden-Italie behoeden voor dien langdurigen partijstrijd, waardoor soms, gelijk de ondervinding heeft geleerd, de magtigste rijken geteisterd zijn.

» Met deze edelmoedige bedoeling, en meer nog ten nutte der volken dan der vorsten, heeft 's Keizers gouvernement, zijne beloften gestand doende, in de drie Hertogdommen woorden van verzoenende strekking doen hooren. Het heeft de hoop van te zullen slagen nog niet geheel opgegeven; het zal niet moede worden, maar zijne onbaatzuchtige taak tot het einde toe ter goeder trouw vervullen.

» Doch wat zal het doen, wanneer het ten laatste zijn streven vruchteloos ziet? vraagt men met zonderlingen aandrang. Heeft Frankrijk door de aan Italie bewezen diensten niet het regt verworven om aan hetzelve iets anders dan raadgevingen aan te bieden?

» Bevelen dan welligt en weldra bedreigingen, gevolgd door harde maatregelen? Neen, dat niet. Frankrijk is geen gendarme, den vorsten tegen de volken te dienst staande. Het tracht vorsten en volken in wederzijdsche en heilzame eenstemmigheid te vereenigen; maar het wil aan geen van beide geweld aandoen.

» En met wat regt, met welke middelen zou het dat trachten te doen? Door gewapende tusschenkomst? Dan zou het de gangen van Oostenrijks oude staatkunde volgen. Maar het is juist deze staatkunde, welke bij Magenta de nederlaag leed, juist dat regt van tusschenkomst wat te Solferino vernietigd werd. Frankrijks eer en waardigheid gedoogen niet, te doen wat het in anderen heeft afgekeurd.

» Oostenrijk heeft voor altijd het winstgevende monopolie van gewapende inmenging in de zaken van het schiereiland verloren: en wij zullen ons hetzelve nooit toeëigenen. Is te Rome eene afdeeling Fransche troepen ingelegerd om den Hoogepriester te beschermen, de reden is dat aldaar niet enkel een Italiaansch vorst tegenover zijne onderdanen staat, maar de Paus, de vader van al de geloovigen, wiens rust en veiligheid wij dienen te verzekeren. Te Rome handelen wij niet als verdedigers eener bijzondere zaak; de zaak van het Katholicismus wordt er, ten nutte van Frankrijk even zeer als van Italie, door ons verdedigd.

» Overal elders staan de vorsten weder onder het gemeene regt; en dit regt vordert dat niemand tusschen hen en hunne volken trede.

» Als vrienden wier onbaatzuchtige diensten nog niet vergeten kunnen zijn, meenen wij boven anderen het regt te hebben om aan de volken van Italie raad te geven die in ons oog wijs en voorzigtig is. Zien wij dien niet opgevolgd, dan mogen wij ons daarover bedroeven, maar hem met geweld opdringen, dat mogen wij niet; zoo ver kunnen wij niet gaan.

» Kortom, Italie is ons zijne onafhankelijkheid verschuldigd; en het is ons voornemen niet, morgen aan dat land te ontnemen hetgeen wij gisteren aan hetzelve hebben geschonken."

— In de Parijsche dagbladen van gisteren leest men eene belangrijke rede van den minister van finantien, dezer dagen in de vergadering van eenen departementsraad gehouden. Hij verklaarde dat het 's Keizers wil was de zegeningen van den nu herstelden vrede in volle mate aan Frankrijk te schenken en aan alle vruchtbare werkzaamheden van den vredestijd nieuw leven bij te zetten, en dat te dien einde groote werken van algemeen nut ondernomen en maatregelen tot aanmoediging en verlevendiging van handel en nijverheid te werk gesteld zouden worden. Ook deelde hij mede, dat er in het binnenlandsche bestuur verscheiden hervormingen zouden worden ingevoerd, met het doel om hetzelve te vereenvoudigen.

ENGELAND.

De Londensche *Morning Post*, een orgaan van lord Palmerston, zegt in haar nommer van eergisteren: » Wat ook de uitkomst zij waartoe de wijze mannen te Zürich geraken, zij kunnen weinig meer doen, dan de voorwaarden, waarop de oorlog gevoerd hebbende partijen het zwaard in de scheede willen steken, in eenen bepaalden vorm te brengen. Geheel iets anders is het Italie's toekomstig lot te regelen. De Italiaansche aangelegenheden zullen in de daad door de Italianen zelven worden geregeld; zij zijn reeds bezig ze allengs op eene zeer voldoende wijze te regelen.

» Het groote nut van den afgeloopen oorlog is dat hij aan de Italianen vrijheid heeft verschaft om zelven te handelen en hunne zaken ter hand te nemen. Hij brak Oostenrijks magt in Italie, en bragt de souvereinen der Hertogdommen in de noodzakelijkheid om het gezag neder te leggen: zoo verdwenen de groote hindernissen welke de natie beletteden zelve te handelen.

» De Italianen zijn talrijk en verlicht genoeg om het regt tot behartiging hunner eigen aangelegenheden uit te oefenen. De gelegenheid hiertoe is hun door den loop der gebeurtenissen aangeboden; zij hebben van die gelegenheid met oordeel gebruik gemaakt; en het gevolg is dat het Italiaansche vraagstuk thans voor een groot deel feitelijk en proefondervindelijk uitgemaakt wordt.

» Ware dit ook de eenige vrucht van den Italiaanschen oorlog, dan nog zou het Italiaansche volk duurzame erkentelijkheid aan Keizer Napoleon verschuldigd zijn. Hij heeft althans aan eenige millioenen Italianen de vrijheid verschaft; en deze zullen in het vervolg op hunne beurt voor de vrijheid hunner naburen werkzaam zijn. Welligt zal de geheele afdoening van het Italiaansche vraagstuk aan den tijd moeten worden overgelaten; doch in allen gevalle is daarvoor thans reeds oneindig veel gewonnen. In zijn geheel genomen kan het Italiaansche vraagstuk gezegd worden op den weg tot eene voldoende, zoo al niet spoedige beslechting te zijn. De bevolking van Napels en van den Kerkelijken Staat heeft nu haar lot in hare hand, en zij zal ongetwijfeld op den geschikten tijd het voorbeeld van de Hertogdommen volgen.

» Intusschen vermanen wij de regeringen van Midden-Italie dringend om zich te wapenen. De bevolking dier landstreken stelle meer vertrouwen op het zwaard van Garibaldi dan op de pen van alle Europesche diplomaten. Er zal door de aanhangers der voormalige orde van zaken alle moeite worden gedaan om in Midden-Italie onlusten te stichten en deze tot voorwendsel voor eene gewapende tusschenkomst te doen dienen."

DUITSCHLAND.

In Duitschland hoort men thans gedurig nieuwe stemmen voor eene wijziging der inrigting van den Bond opgaan. Den 14den Augustus zijn een aantal mannen, deels van constitutionele en deels van demokratische denkwijze, uit onderscheiden landen van Duitschland te Eisenach zamengekomen om over dat onderwerp te beraadslagen; en zij hebben er eene verklaring opgesteld, welke thans openbaar is gemaakt met uitnoodiging aan alle vrienden van het Duitsche vaderland om zich daarmede te vereenigen.

In deze verklaring wordt gezegd dat » tot afwering der groote gevaren, waarmede Duitschland zelfs in zijne onafhankelijkheid wordt bedreigd, een krachtig en duurzaam hoofdbestuur van Duitschland in plaats van den Bondsdag gesteld, en eene nationale vergadering van Duitschland zamengeroepen moet worden, en dat Pruissen met stappen tot bereiking van dat doel behoort voor te gaan."

Den 28sten Augustus is ook te Brunswijk eene vergadering van constitutioneel- en van demokratischgezinde mannen tot bespreking van dat onderwerp gehouden. Zij hebben eene verklaring opgesteld en openbaar gemaakt, inhoudende » dat de gevaren, waarmede Duitschland bedreigd wordt, alleen door eene grondige wijziging der inrigting van den Bond kunnen worden afgeweerd, — dat een sterk, vast en blijvend hoofdbestuur van Duitschland de kern der nieuwe inrigting moet zijn, en dat de eerste stap tot bereiking van dat door Pruissen moet gedaan worden."

— De vaste Rhijnbrug te Keulen zal den 3den October aanstaande plegtig voor het verkeer opengesteld worden.

BELGIE.

De beraadslaging over de voordragt der regering tot versterking van Antwerpen en tot onderneming of voltooijing van een aantal werken van algemeen nut is bij de Belgische Kamer van Vertegenwoordigers afgeloopen. Het geheele wets-ontwerp is in de zitting van eergisteren in stemming gebragt en, zoo als het in den loop der beraadslagingen hier en daar gewijzigd was, met 49 tegen 29 stemmen aangenomen, terwijl 5 leden zich buiten stemming hielden.

Door tegenstanders van het plan tot versterking van Antwerpen wordt de opmerking gemaakt dat die gewigtige voordragt slechts door de kleinere helft der Kamer is aangenomen, en dat het gouvernement met al zijnen aandrang niet in staat is geweest om de helft der voltallige Kamer voor dat veel omvattende wets-ontwerp te winnen.

De Kamer is voor onbepaalden tijd uiteen gegaan.

Het wets-ontwerp is thans bij den Senaat in behandeling; en zoodra het aldaar afgedaan is, zal de buitengewone zitting der wetgevende kamers worden gesloten.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den* 1*sten September* 1859.

WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

Augustus.	Rivieren.	Waarnemings-punten.		Rivierhoogte: boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte: boven of beneden de nul der oude schaal.	Tijdstip.	In 24 uren: gewassen.	In 24 uren: gevallen.
31	BOVEN-RHIJN.	*Keulen*,		+ 37 42	+ 1.57	8 ure	"	0 05
31	WAAL.	*Nijmegen*,		+ 7.69	+ 1.47	8 "	"	0.04
31	NEDER-RHIJN.	*Arnhem*,		+ 7.79	+ 0 88	8 "	"	0 03
31	GELDERSCHE IJSSEL.	*Westervoort*,		+ 8.28	+ 0.91	8 "	"	0.02
30		*Maastricht*, (brug)		+ 42 28	+ 0.08	8 "	0.01	"
30	BOVEN-MAAS	*Maastricht*, (hoofdsluis)		+ 41.43	"	8 "	0.03	"
31		*Grave*,		+ 4.89	+ 0.04	8 "	"	0.01
31	NIEUWE MAAS	*Brielle*	H. W.	+ 0.96	"	4 u. 45 m.	"	0.03
			L. W.	— 0 37	"	1 u. 0 m.	0.03	"

In het hoofdkiesdistrict Goes is gisteren de heer *B. P. G. van Diggelen* tot lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal verkozen, met 508 van de 815 uitgebragte stemmen.

Zijner Majesteits transportschip *de Heldin*, onder bevel van den luitenant ter zee der 1ste klasse P. Toutenhoofd, is den 31sten Augustus jl. uit de West-Indien ter reede Hellevoetsluis aangekomen. Alles was wel aan boord.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN MARINE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

Betonning van het Friesche zeegat.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat wegens het verschuiven der buitengronden van het *Friesche zeegat* er verandering in de betonning heeft plaats gegrepen.

Het *Noorder-* of *Rifgat* is betond met eene ankerboeivormige uiterton, rood, wit, rood geschilderd, voorts 3 zwarte en 2 witte tonnen: tot 3de witte ton dient de bonte, tevens zwarte ton van het N. O. zeegat.

De uiterton ligt in 130 palmen diepte, op het merk: de zuiderkaap eene halve spaakslengte beoosten de *Noorderkaap* van de *Engelsmansplaat* en de zuidlichttoren van *Schiermonnikoog* Z. Z. O. 1/2 O.; de koers door dit gat is Z. Z. O. tot de 1ste zwarte en vervolgens Z. Z. W. en Z. t. W.

Het oude middelgat is betond met eene witte buikton als uiterton in 53 palmen diepte op het merk *Peesens*, eene handspaakslengte bewesten de kapen op de *Engelsmansplaat* en de zuidlichttoren van *Schiermonnikoog* Z. O. t. O. w/z O. Verder liggen in dit gat eene witte, eene zwarte en eene bonte ton. De bonte ligt even als de witte tegen de *Noordgronden*, en dient als de zwarte voor het andere vaarwater. De koers daardoor is Z. O. tot O. t. Z. tot voorbij de zwarte ton, waar men in het gemeenschappelijk vaarwater valt.

Met ruime vooral zuidelijke winden is het middelgat goed te bevaren; hetzelve is echter minder geschikt om er in op te werken, wegens de geringe ruimte; op het droogste gedeelte (bij de witte ton) heeft men thans niet minder dan 27 palmen.

De uiterton van het N. O. gat ligt thans op het merk: Wierum bezuiden en op een driesprong met de beide kapen in den zuidlichttoren van *Schiermonnikoog*, Z. 3/4 O., de koers is tot aan de 1ste zwarte ton, Z. W., dan Z. Z. W. tot de 3de zwarte en van daar zuidelijker naar binnen.

De kompasstreken zijn miswijzend en de diepten gerekend met gewoon laag water.

's Gravenhage, den 11den Augustus 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden de navolgende bekendmaking van de regering te *Kaapstad*, nopens de *droogte*, waarop het Nederlandsche schip *Atlas* den 18den Februarij dezes jaars gestrand is.

ZUIDPUNT VAN AFRIKA.

Atlas-droogte.

De *Atlas-droogte* is gelegen op 34° 37′ 30″ Z. breedte, en 20° 22′ 50″ lengte Oost van *Greenwich*.

Zij is klein, niet grooter dan een half acre (ongeveer 20 vierkante roeden) in oppervlakte; op dezelve staat 3 vadem bij laag water; zij is omgeven door eene diepte van 6 1/2—7 vadem water. Het is eene rots, liggende 2 Engelsche mijlen van het strand. Men peilt van dezelve:

den *lichttoren* op kaap *Agulhas*, Z. 86° W., afstand ruim 22 Engelsche mijlen;

Struys Point Z. 82° W., afstand 7 mijlen;

eene *drievoudige, binnenlands gelegene en op zich zelve staande Piek* (*Peak*) N. 48° W., welke *Piek* in die peiling een kegel gelijkt.

Zich bij de *droogte* bevindende, wordt de kaap *Agulhas* door *Struys Point* onzigtbaar. De zee breekt over deze rots uitgenomen bij zeer schoon weder, beginnende de rolling op 1 1/2 mijl van het zandige zeestrand. Zeevarenden moeten dit gedeelte der kust (welke laag is) niet nader komen dan op 7 mijlen, op welken afstand zij 20 vadem zandgrond zullen vinden. *Struys Point*, in het bijzonder, moet vermeden worden, dewijl van daar ruim 3 mijlen zeewaarts in, klippen onder water liggen, waarover de zee geweldig breekt. *Struys Point* is goed aangegeven op de *Admiraliteits-Schetskaart* (*Admiralty Skeleton Chart*); maar de kust, Oostwaarts van *Struys Point*, ligt 3 1/2 mijl meer *westwaarts* dan zij op de kaart voorkomt. Het wrak van de *Atlas* (hetwelk bij den oever ligt) zoude anders, volgens de kaart, 3 1/2 mijl op het land zitten.

's Gravenhage, den 17den Augustus 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

Hertogdom *Limburg*.

AANBESTEDING.

Op Woensdag, den 7den September des jaars 1859, des voormiddags ten 10 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Heer Commissaris des Konings in het Hertogdom Limburg, of, bij deszelfs afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat, in het zevende district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Maastricht, worden Aanbesteed:

de uitvoering van eenige veranderingen en herstellingen aan het gebouw van het Provinciaal Gouvernement te Maastricht.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het Bestek der bovengemelde Aanbesteding zal, boven en behalve aan het locaal van het Provinciaal Bestuur van het Hertogdom Limburg, te Maastricht, ter lezing liggen op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemeld Hertogdom ter lezing gelegd worden.

Zullende drie dagen vóór de Besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat te Maastricht en bij den Ingenieur van Opstall aldaar.

De Commissaris des Konings in het Hertogdom Limburg,
VAN DER DOES DE WILLEBOIS.

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Vierde* trekking der *Vijfde* Klasse van de 289ste *Staats-Loterij*, op Donderdag den 1sten September 1859, zijn prijzen van duizend gulden of daarboven te beurt gevallen aan de navolgende nommers:

N°. 9043 een prijs van 1000 gulden.
» 13075 » » » 1000 »
» 13610 » » » 1000 »

De Directeur der Staats-Loterij,
J. H. FRIESWIJK.

*** Het Beheer der Maatschappij van Weldadigheid brengt ter kennis van belanghebbenden, dat de scheiding tusschen de Gestichten te Ommerschans en te Veenhuizen en de Gewone Kolonien (waaronder Wateren) ingaat den 15den September eerstkomende, en dat op dien dag het Bestuur der Gestichten overgaat op Zijne Excellentie den Heer Minister van Binnenlandsche Zaken, en dat der Gewone Kolonien op Heeren Commissarissen der Maatschappij van Weldadigheid, wier Voorzitter is de Heer Jonkheer O. R. van Andringa de Kempenaer, op Jagtlust, bij Oudeschoot, en Secretaris de Heer Jonkheer de la Bassecour Caan, te 's Gravenhage.

Het Beheer voornoemd,
MACKAY.

NEDERLANDSCHE BANK.

Opgaven naar aanleiding van het Koninklijk besluit van den 9den Junij 1852 (Staatsblad *n°.* 124).

Omloopende Bank-biljetten . . . . f 92,549,755.00 Saldo's van Rekeningen-courant. . . 28,328,705.38	Munt en Munt-materiaal . . . f 104,707,024.785

Amsterdam, 31 Augustus 1859.

De Directie der Nederlandsche Bank,
H. CROOCKEWIT, *President*.
W. C. MEES, *Secretaris*.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

BEKENDMAKING.

dat blijkens Acte, den 29sten Augustus jl. voor den ondergeteekenden Notaris verleden, en geregistreerd, de Vennootschap aangaande de Steenkooperij, alhier gedreven door *J. A. Albers* en *H. P. van Outersterp*, onder de Firma van *Albers en van Outersterp*, met den eersten Augustus laatstleden is Ontbonden, en dat de liquidatie zal geschieden door *J. A. Albers*, welke die Steenkooperij zal kunnen voortzetten.

Amsterdam, 1 September 1859.

G. LEEFKENS, *Notaris*.

*** Bij minnelijke overeenkomst is de tusschen de ondergeteekenden *Joannes Rebers* en *Hendricus Gunnewegh*, beiden wonende te Schiedam, bestaande Maat- of Vennootschap tot uitoefening van het bedrijf van Korenfactoor, onder de Firma van *Rebers & Gunnewegh*, met den 1sten September 1859 Ontbonden en bestaande Firma vervallen, zullende het voormeld bedrijf door den ondergeteekende *Joannes Rebers* voortaan alleen en voor zijne bijzondere rekening ten name worden voortgezet, waarvan bij deze aankondiging geschiedt ingevolge de Wet.

J. REBERS.
H. GUNNEWEGH.

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

DONDERDAG 1 SEPTEMBER 1859.

Amsterdam.

	pCt.			
NEDERL. W. Sch.	2 1/2	64 7/16	64 5/8	64 1/2
Dito dito	3	77 1/2	77 9/16	—
Dito dito	4	98 1/16	98 1/8	—
Syndicaat	3 1/2	—	—	—
Handel-maatsch.	4 1/2	128 3/4	129 1/2	129 1/2
BELGIE. Bij *Roth. schild.*	2 1/2	—	—	—
RUSL. Bij *Hope en C°.* 1798 en 1816	5	105 1/8	—	—
Dito 1828–1829.	5	103	—	—
Dito 1840. . . .	4	—	—	—
Stieglitz	4	—	—	—
Dito 1854. . . .	5	—	—	—
Dito 1855. . . .	5	101 1/8	101 7/8	—
Engelsche	4 1/2	—	—	—

	pCt.			
SPANJE. Nieuwe 3% thans. . .	1 1/2	33 5/16	—	—
Amortisable. . .		—	—	—
Buitenlandsche .	3	—	—	—
Binnenlandsche .	3	42 1/4	—	—
PORTUG. Tet. omd.	3	44 15/16	—	—
OOSTENR. Metall. 1816–1852 . .	5	58 3/8	58 13/16	[illegible]
Dito Zilv. Nation.	5	62 1/4	62 13/16	[illegible]
Dito Zilver 1849–1854	5	76	77	[illegible]
Dito 1847–1852.	2 1/2	30 3/4	30 15/16	[illegible]
MEXICO. Londen.	3	—	—	[illegible]
GRENADA id. .	2 3/4	—	—	[illegible]
VENEZUELA id. .		—	—	[illegible]
Uitgestelde . . .		—	—	[illegible]

Londen.

Consols.	3	pCt.	95 3/4
Mexico			—
Dito	3	»	—
Spanje	1 1/2	»	—
Venezuela			—
Uitgestelde			—
Grenada			—

Antwerpen.

Metalliek.	5	pCt.	61 7/8
Nat. Metalliek	5	»	65 1/4
Binnenl. Spanje	3	»	—
Spanje	1/2	»	—
Credit Prest.			

Parijs.

Fr. rente	3	pCt.	68.55
Fr. Créd. Mob.			817
Binnenl. Spanje	3	»	—
Spanje	1 1/2	»	—
Russische Spoorwegen .			—

Weenen.

Metalliek.	5	pCt.	74.25
Idem National			76.75
Wissel Londen.			117.25

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.